

رئیس شورای اجتماعی
مجله «شقایق ۲» از
طرح‌های کاربردی
شورای می‌گوید

محوریت بانوان
در برنامه‌های
فرهنگی و
اجتماعی

شهرداری در انتظار همکاری مالک خصوصی

توصیف نصف جهان

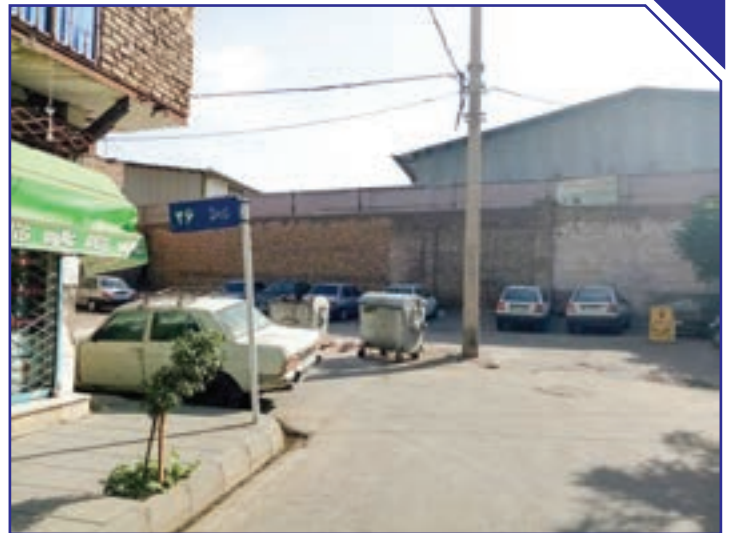
عباس جانفدا نویسنده و کارگردان پرکار مشهدی، سال‌های
دانشجویی را درخشان‌ترین دوره فعالیت هنری‌اش می‌داند

جان بخشیدن به تئاتر «فردوسی»

۵۶۴

ساکنان محله خاتم الانبیا (ص) همچنان خواستار باز شدن کوچه‌های امام‌زمان (عج) هستند شهرداری در انتظار همکاری مالک خصوصی

صدرا خیابان امام‌زمان (عج) یکی از خیابان‌های اصلی در محله خاتم الانبیا است. کوچه‌های فرعی این خیابان به علت عرض کم آن همیشه مشکل عبور و مرور دارد. بار ترافیکی این خیابان بارها منجر به خشونت و دعوا بین شهروندان شده است. اعضای شورای اجتماعی این محله تا کنون به دفعات در جلسات مختلف شورای مسئولان خواسته‌اند این خیابان مرکزی در محله شان از سمت بزرگراه پیمان‌عظم (ص) بازگشایی شود. آن‌ها می‌گویند بازگشایی این خیابان بار ترافیکی کم شده و رفت و آمد به سهولت انجام می‌شود. شهر یورما سال گذشته نیز معاون دادستان مرکز استان در امور پیشگیری از وقوع جرم رئیس کمیسیون مناطق کم‌برخوردار شورای شهر و شهردار منطقه از این خیابان بازدید و از نزدیک با مردم گفت‌وگو کردند. اما این تلاش‌ها هنوز به نتیجه روشنی منجر نشده است. شهرآرا محله بارها در گزارش‌های مختلف این مطالبه مردم را پیگیری کرده است. این بار نیز به محله خاتم الانبیا (ص) رتیم تادوباره پیگیری خواسته مردم از مسئولان باشیم.

تراکم زیاد دانش‌آموزان در خیابان امام‌زمان (عج)

همراه با حسن رجبی، رئیس شورای اجتماعی محله خاتم الانبیا (ص)، از خیابان امام‌زمان (عج) بازدید می‌کنیم. رجبی ۴ مدرسه رادر کوچه‌های امام‌زمان ۲۰ و ۲۴ به‌مانشان می‌دهد و می‌گوید: «این هاتنها مدارس این محدوده هستند. از بوستان پردیس تا سه راه دانش هیچ مدرسه دیگری نداریم. ۴ مدرسه دخترانه و ۴ مدرسه پسرانه از دبستان تادبیرستان در این دو خیابان هستند. تمام جمعیت دانش‌آموز از خیابان‌های توس ۶۲، ۶۶، ۷۰، ۷۴ و ۷۶ به این مدارس می‌آیند. این ۸ مکان آموزشی بیش از ۵۰۰ دانش‌آموز دارد و حجم رفت و آمد در این محدوده زیاد است.»

حادثه خبر نمی‌کند

به انتهای امام‌زمان (عج) ۲۰ می‌رسیم. متأسفانه هر دو خیابانی که مدارس در آن واقع شده اند عرض ۶ متر دارند و بن بست هستند. فاطمه نور پور دیگر عضو شورای اجتماعی این محله می‌گوید: «بن بست بودن این دو خیابان شرایط را سخت‌تر کرده است. زمانی که سرویس‌های مدارس به خیابان می‌آیند برای برگشت مجبورند دنده عقب بروند. همیشه بین راننده هادگیری و برخورد به وجود می‌آید. علاوه بر آن عرض خیابان امام‌زمان (عج) ۲۶، ۱۶ متر است و تعداد خودروهایی که به کوچه‌هایی با عرض ۶ متر وارد می‌شوند زیاد است. اگر صاحب سوله و انبار انتهای امام‌زمان (عج) ۲۶ با شهرداری برای فروش تمام یا بخشی از ملک به توافق برسد بسیاری از مشکلات ترافیکی این محدوده حل می‌شود.» حسنی کاسب محله نیز به مشکل رفت و آمد خودروهایی که آتش‌نشانی و اتوبوس و آمبولانس در این خیابان اشاره می‌کند و می‌گوید: «در صورت بروز حادثه، رفت و آمد این خودروهادر خیابان‌های عرض کم با مشکل روبه‌رو می‌شود و باید برای آن راه حلی پیدا کرد.»

شهرداری توان خرید تمام ملک را ندارد

در پاسخ به این مطالبات احمد حافظ، شهردار منطقه، بازگشایی این خیابان را خواسته مردم و مدیریت شهری می‌داند و می‌گوید: «برای رفع این مسئله به زمان نیاز است و صاحب ملک باید با شهرداری به توافق برسد. شهرداری امکان خرید بخشی از این ملک را دارد. اما صاحب زمین حاضر به فروش بخشی از ملک خود نیست. در حال حاضر نمی‌توانیم این ملک را به طور کامل بخریم و هنوز گفت‌وگوها برای رفع این مسئله ادامه دارد. این محدوده طرح تفصیلی نداشته است و کاربری آن انباری و تعمیرات خودرو بوده است. بخش‌های مسکونی غیرقانونی ایجاد شده است و حالاً به محدوده شهر اضافه شده‌اند. در جلسات مختلف با اعضای شورای شهر و معاون دادستان استان در این رابطه جلسه داشتیم و بررسی‌های لازم انجام شده است و باید منتظر همکاری صاحب ملک باشیم.»

بعد از گذشت يك سال از افتتاح كوه پارك، مسير پياده‌روي در محله «سرافرازان» همچنان خاكي است

«دلاوران» پياده‌رو سازي مي‌شود

نجمه موسوی کاهانی از تابستان گذشته که کوه پارك در منطقه ما افتتاح شد، تردد شهروندان از نقاط مختلف شهر در خیابان دلاوران بیشتر از قبل شده است. زیرا تنها ورودی خودرویی این پارك بزرگ شهری از انتهای خیابان دلاوران است. عرض مناسب این خیابان و پیش‌بینی‌های لازم برای مسائل ترافیکی موجب شده است ترافیک روانی در این محدوده داشته باشیم. اما نکته‌ای که توجه کمتری به آن شده است، مسیر نامناسب برای پیاده‌روی در این محدوده است. چنان‌که در بسیاری از قسمت‌ها عابران مجبور می‌شوند از کنار خیابان گذر کنند که با توجه به شیب مسیر و تردد زیاد خودروهاسیاری خطرناک است.

تردد از حاشیه خیابان

باسید محسن موسوی زاده، رئیس شورای اجتماعی محله سرافرازان، برای بازدید از پیاده‌روهای این خیابان همراه شدم. موسوی زاده در این بازدید به مسیر خاکی و نامناسب پیاده‌رو اشاره کرده و گفت: در خیابان دلاوران حداقل خیابان‌های رهایی و پایداری تمام پیاده‌روها خاکی است. از خیابان دلاوران ۴۱ تا ۴۳ یک بوستان خطی وجود دارد که هیچ پیاده‌رویی برای آن در نظر گرفته نشده است و مردم مجبورند برای ادامه مسیر از کنار خیابان عبور کنند. به دلیل تاریک بودن این مسیر و دید کم رانندگان و همچنین شیب بودن خیابان، بارها اینجا حوادثی رخ داده است. بعد از بوستان هم تا خیابان دلاوران ۵۷ تمام مسیر پیاده‌رو خاکی است. شاید در این فصل مشکل خاصی دیده نشود، اما با اولین بارندگی تمام این مسیر گل‌آلود می‌شود که رفت و آمد را بسیار سخت می‌کند.

موسوی زاده ادامه داد: بعد از خیابان دلاوران ۵۷ هم پیاده‌رو شیب خیلی تند و صعب‌العبوری دارد. از خیابان دلاوران ۵۹ تا ۶۳ هم که در حاشیه کال قرار دارد، باز هیچ پیاده‌رویی برای عبور عابران در نظر گرفته نشده است. اگر خیلی زود برای این پیاده‌روها فکری نشود باید منتظر اتفاقات بدی باشیم.

رفع تصرف و آغاز پیاده‌رو سازی

فرهاد ذبیحی، معاون فنی و عمران سابق شهرداری منطقه که در حال حاضر به سمت شهردار منطقه ۴ منصوب شده است در پاسخ به این سؤال که چرا بخشی از این خیابان پیاده‌رو سازی نشده است گفت: «زمین‌های بین خیابان دلاوران ۶۱ و ۶۳ متصرفی خصوصی دارد. به تازگی حکم دادگاه برای رفع تصرف این محدوده صادر شده است. مادرخواست داده ایم به محض رفع تصرف، آن قسمت را از راه و شهرسازی تحویل بگیریم. پس از گذراندن این مراحل، زمانی که زمین‌ها را تحویل گرفتیم بدون معطلی پیاده‌رو سازی را آغاز کردیم و مسیر را باز خواهیم کرد.»

منطقه ۹

سم پاشی در ختان

طی عملیات سم پاشی که با هدف مقابله و مبارزه با آفات از ابتدای سال شروع شده بود، ۱۸۹ هزار مترمربع از فضاهای کاشت گل‌های دائمی، ۱۵۷ هزار مترمربع پرچین و ۲۲ هزار و ۵۰۰ اصله درخت در منطقه استفاده از محلول‌های استاندارد که آسیبی به محیط زیست نمی‌زند، سم پاشی و آفت‌زدایی شدند. در این عملیات که تا پایان تابستان ادامه دارد با توجه به افزایش گرمای هوا شست‌وشوی درختان نیز انجام می‌شود. /

ایمن سازی بوستان‌ها

با کاهش ولتاژ برق شهری، جریان‌های برق در سیستم‌های روشنایی بوستان‌های منطقه از AC به DC تغییر پیدا کردند تا به این ترتیب علاوه بر کاهش چشمگیر برق مصرفی از خطر برق‌گرفتگی در بوستان‌ها نیز پیشگیری شود. ۱۰ میلیارد ریال اعتبار برای ایمن‌سازی تأسیسات روشنایی در منطقه تخصیص یافته است. علاوه بر آن قرار است جریان برق دو بوستان بزرگ باغ و کیل آباد و خورشید نیز با تخصیص ردیف بودجه جداگانه، از ac به dc تغییر کند. /

ساخت بوستان خطی

پروژه ساخت بوستان خطی مسیل آب‌برق با ۷۰ درصد پیشرفت فیزیکی تا پایان تابستان به بهره‌برداری می‌رسد. این بوستان در مساحت بیش از ۱۰ هزار مترمربع در فاصله بولوارهای هفت تیر و حافظ به موازات هم و با اعتباری بالغ بر ۳۵ میلیارد ریال در حال ساخت است. در سال‌های گذشته نیز در امتداد مسیل آب‌برق حدفاصل بولوار لادن تا خیابان سرو و بولوارهای هفت تیر تا هاشمیه بوستان‌های خطی احداث شده بود. /

مسابقه نقاشی

اداره فرهنگی اجتماعی شهرداری منطقه با همکاری شورای اجتماعی محله آب‌برق و به مناسبت دهه کرامت مسابقه نقاشی برای کودکان برگزار می‌کند. این مسابقه ویژه گروه سنی ۴ تا ۷ و ۷ تا ۱۲ سال است و با موضوعات دهه کرامت، کرونا، انتخابات و آزاد برگزاری می‌شود. برای شرکت دادن کودکان در این مسابقه باید عکس نقاشی‌های آن‌ها را به همراه تصویر شناسنامه‌شان به شماره ۰۹۳۶۳۷۰۳۲۸ در فضای مجازی بفرستید. مهلت ارسال آثار تا پایان مرداد است. /

مشاوره حقوقی

فرهنگ سرای شهید خادم الشریعین نام مشاوره حقوقی برگزار می‌کند. در این برنامه که سه‌شنبه هر هفته برگزار می‌شود به پرسش‌های حقوقی شهروندان در زمینه‌های مختلف پاسخ داده می‌شود. در این جلسات که ظرفیت آن هاینچ نفر در هر نشست است مسائل کیفری، دعاوی خانوادگی مانند طلاق، نفقه و ارث، مقررات آبار نشینی، حقوق کسب و کار و تجارت، مانند قوانین مربوط به چک و سفته و سایر امور مدنی از سوی کارشناسان حقوقی به شهروندان آموزش داده می‌شود. /

پیاده‌راه حجاب

پروژه ساخت پیاده‌راه در خیابان حجاب ۱۷۷ از اواخر سال گذشته در منطقه ۱۰ آغاز شده و قرار است تا پایان تابستان فاز اول آن به بهره‌برداری برسد. این فاز شامل سامان‌دهی فاز تجاری، بازپیرایی و کف‌سازی در مساحت ۱۰ هزار مترمربع از میدان حجاب تا بوستان نیلوفر آبی و با اعتباری حدود ۳ میلیارد تومان در حال اجراست. فاز دوم در پارکینگ‌ها و حیاط‌های پشتی بین پلاک‌ها در خیابان‌های حجاب ۷۵ و ۷۹ اجرا می‌شود. /

راه‌اندازی خیابان هنر

به مناسبت دهه کرامت، خیابان هنر در هفت نقطه از شهر مشهد از جمله چهار راه مخابرات راه‌اندازی شد. در این برنامه که از ۱۸ خرداد شروع شده و تا جمعه این هفته ادامه دارد غرفه‌های نگارگری، تصویرسازی، طراحی و نقاشی، خوش‌نویسی، کاریکاتور، مجسمه‌سازی، فیلم‌عکس، رسانه و رادیو، کودک، اجرای نمایش پرده خوانی و اجرای سرود برپا شده و از ساعت ۱۸ تا ۲۱ ادامه دارد. این برنامه با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی و شهرداری مشهد تدارک دیده شده است. /

بوستان محلی در «امامیه»

یک بوستان محلی در انتهای بولوار امامیه به بهره‌برداری رسید تا به بخشی از مطالبات شهروندان در این محدوده پاسخ داده شود. پروژه ساخت و ایجاد فضای سبز در این بوستان که هنوز نامی ندارد از فروردین ۹۹ در لچکی‌های خیابان‌های امامیه ۶۲ تا ۶۸ و ۳۸، ۱ شروع شده بود و در نهایت اوایل همین ماه به بهره‌برداری رسید. این پروژه با اعتبار ۲۰ میلیارد ریال و در مساحت ۱۰ هزار متر مربع اجرا شد. /

رئیس شورای اجتماعی محله «شقایق ۲» از طرح‌های کاربردی شورای می‌گوید

محوریت بانوان در برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی

نجمه موسوی کاهانی محله صابر گاهی با مشکلات ریز و درشتش بر سر زبان‌ها می‌افتد و گاهی با ظرفیت‌های خوب و طرح‌های کاربردی‌ای که در آن اجرا می‌شود، طرح‌هایی که در آن علاوه بر برنامه‌های بلندمدت به منظور رفع زیربنایی مشکلات، به راهکارهای کوتاه‌مدت و نیازهای امروزی اهالی نیز توجه می‌شود.

پیرامونی، اما متفاوت

رکن‌الدین رحمانی، رئیس شورای اجتماعی محله «شقایق ۲» (که بخشی از خیابان صابر رادر برمی‌گیرد)

به دلیل همسایگی با محلات لادن و آب‌برق، در کنار دانش‌آموزانی درس می‌خوانند که سطح اجتماعی مطلوبی دارند و والدین نیز به دنبال خواسته‌های فرزندان‌شان به فکر تأمین نیازهای فرهنگی آن‌ها هستند که در ارتقای سطح فرهنگی و اجتماعی محله تأثیر بسزایی دارد. در شورای اجتماعی محله نیز طرح‌های فرهنگی و اجتماعی به درخواست اهالی در اولویت قرار دارد. رحمانی خاطر نشان می‌کند: در محله صابر در صدد یادی از مردان از قشر کارگر هستند و در طی روز در محله حضور ندارند. به همین دلیل بیشتر

طرح‌هایی که در شورای اجتماعی محله تصویب می‌شود با محوریت زنان و خانواده است. طرح‌هایی مانند توانمندسازی و کارآفرینی بانوان، آموزش‌های خانه و خانواده، مشاوره با هدف آموزش رویارویی با خشونت خانگی، کنترل خشم و مهارت‌های فرزندپروری، طرح مدرسه کانون تربیتی محله، و دیگر طرح‌ها و برنامه‌هایی که بخش زیادی از آن‌ها اجرا شده است. ما می‌توانیم از ظرفیت مسیر کوهستانی صابر و تردد گردشگران نیز استفاده کرده و بازارچه‌های محلی را با کمک زنان راه‌اندازی کنیم. /

منطقه ۹

خط سبز در حاشیه بزرگراه

پروژه گرافیک

بوستان خطی بزرگراه شهید کلانتری

از میدان آزادی تا میدان جمهوری اسلامی

سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۱

بوستان‌های خطی نقش مهمی در زیبایی منظر شهری دارند. پروژه ساخت این نوع بوستان‌ها در بزرگراه شهید کلانتری در پنج فاز طراحی و در بیش از ۱۳۴ هزار مترمربع از حاشیه بزرگراه و با هزینه ۳۶ میلیارد ریال اجرا شد. اکنون این بوستان‌ها از میدان آزادی شروع و تا میدان جمهوری اسلامی ادامه دارند. در فاز اول این بوستان یعنی حدفاصل میدان آزادی تا خروجی دانشگاه فردوسی دو آب‌نما و در فاز چهارم آن یعنی از میدان جمهوری اسلامی تا انتهای خیابان نوفل لوشاتو دستگاه‌های بدن‌سازی برای استفاده شهروندان قرار دارد.

زهرامیرزاجانی از قدیمی‌های محله نوفل لوشاتو و از اعضای شورای اجتماعی این محله که پیگیری‌های زیادی برای ساخت بوستان خطی در محدوده محله‌اش در بزرگراه شهید کلانتری داشته می‌گوید: در محله ما هیچ بوستان محلی‌ای وجود ندارد. مردم محله بارها درخواست خود را به ما گفته بودند و می‌خواستند مانند دیگر شهروندان فضایی داشته باشند که عصرها دست بچه‌ها را بگیرند و ساعتی برونند از فضای سبز استفاده کنند. حالا همین بوستان خطی آرزوی خیلی‌ها را برآورده کرده است. /

عباس جانفدا نویسنده و کارگردان پرکار مشهدی، سال‌های دانشجویی رادرخشان‌ترین دوره فعالیت هنری اش می‌داند

جان بخشیدن به تئاتر «فردوسی»

منطقه

۱۰

میترا صدرا هنرمند خستگی‌ناپذیر تئاتر مشهد، در رشته‌های مختلف نمایش، نویسندگی، کارگردانی، بازیگری، مدیر تولیدی و طراحی صحنه جوایز بسیاری رادر جشنواره‌های مختلف کشوری و استانی به دست آورده است. او اولین کسی است که تلاش کرد کانون تئاتر و فیلم دانشجویان دانشگاه فردوسی تشکیل شود و طرح‌های خود را برای برگزاری جشنواره تئاتر دانشجویان دانشگاه‌های کشور به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی فرستاد. با عباس جانفدا که از زمره پرکارترین هنرمندان تئاتری استان و شهر مشهد است و از دو سال پیش ساکن محله رازی شده‌گپ و گفتی کردیم. او در این گفت‌وگو از روزهای پرفراز و نشیبش برای رسیدن به موفقیت در هنر تئاتر گفت.

● صحنه نمایش با چادر مادر

قرارمان پلاتویی است که در سال‌هایی نه چندان دور گروه هنری «هامش» در آن تمرین و خوانش داشتند. ولی حالا سوت و کوراست و به دلیل مشکلات اقتصادی از رونق افتاده است. (پلاتو در هنر نمایش و تئاتر به مکان تمرین گروه‌های نمایشی گفته می‌شود). عباس جانفدا ۸۴ گروه «هامش» را با همراهی بعضی دوستان تئاتری اش تشکیل داد. این گروه در سال‌های ۸۸ و ۸۹ در جشن اردیبهشت تئاتر استان خراسان رضوی به عنوان برترین گروه نمایشی معرفی شد. به دلیل اصلیت پدر و مادرش که به روستای «سرچاه» تازبان، از توابع شهرستان بیرجند برمی‌گردد، خودش را بیرجندی می‌داند. او خاطرات زیادی از دوران کودکی خود و این روستا دارد. فرزند دوم خانواده و متولد ۱۳۵۶ است. در خانه او را امیدصدامی‌کنند. اما در محافل هنری به تأکید خودش همان عباس جانفدا ست. پدرش بعد از ازدواج در سال ۵۱ به مشهد می‌آید و در خیابان امام خمینی (ع) ساکن می‌شوند. عباس از همان کودکی به بازیگری علاقه داشته و در دوره‌های خانوادگی برای هم‌سن و سال‌های خودش نمایش اجرا می‌کرده است. پدر و مادر عباس دوست داشتند بچه‌ها درس بخوانند و به موفقیت برسند. او و ۳ برادرش همگی درس خوان بودند و آرزوی پدر و مادر را در دوران تحصیل برآورده می‌کردند. اما او از همان کودکی علائق متفاوتی داشت. یکی از خاطرات جذاب کودکی عباس به عصرهای خانه پدر بزرگ برمی‌گردد زمانی که بچه‌های فامیل را دور خود جمع می‌کرد و لطیفه‌های آن زمان را به صورت نمایش برایشان اجرا می‌کرد. عباس می‌گوید: «چادر مادر را قرض می‌گرفتم و به دو تا از بچه‌های دادم. هر کدام یک سمت آن را می‌گرفتند و این طوری صحنه نمایش را آماده می‌کردیم. بازیگرها به نوبت وارد صحنه می‌شدند و نمایش شروع می‌شد.»

● آغاز راه با تئاتر دانش آموزی

پدر عباس بعد از اینکه به مشهد آمد فراش مدرسه شد. به این ترتیب فرزندانش در خانه‌هایی بزرگ شدند که حیاط آن‌ها از پرده‌ها و متر نبوده است. اولین حرکت جدی عباس در نمایش به ۹ سالگی اش برمی‌گردد. زمانی که در مدرسه ثابت‌بجی تحصیل می‌کرده، جایی که پدرش هم فراش آنجا بوده است. می‌گوید: «دیوار به دیوار این مدرسه تالار تربیت بود و پدرم هم زمان مسئولیت مدرسه و تالار را بر عهده داشت. این هم جواری باعث شد به طور جدی تر به مقوله نمایش فکر کنم. آن زمان مشهد سالن تئاتر نداشت و نمایش‌ها در تالار تربیت اجرا می‌شد. تالار و مدرسه به هم راه داشتند و به همین دلیل فرصت دیدن نمایش‌ها را داشتم. گروه‌های مختلف از مشهد و تهران آنجا اجرا داشتند و من از دیدن آن نمایش‌ها نکات زیادی آموختم.» در آن دوره تئاتر دانش آموزی جایگاه ویژه‌ای داشته و استادان بنام مشهد به مدارس می‌آمدند و یادانش آموزان تئاتر کار می‌کردند. مرحوم حسن حامد یکی از این استادان است که عباس از او به عنوان اولین استادش یاد می‌کند. می‌گوید: «آن زمان شناختی از استاد حامد نداشتم. یادم هست بچه‌های علاقه‌مند به نمایش را دور هم جمع می‌کردم و رنگ‌های تفریح، خودمان را برای جشنواره‌های دانش آموزی آماده می‌کردیم. یک روز استاد حامد رنگ تفریح سر تمرین ما حاضر شد و بعد از تماشا به من پیشنهاد داد کارگردان نمایشمان باشد. من قبول نکردم و گفتم: خودم کارگردان هستم! او هم در نهایت بزرگواری گفت: پس من دستیار تومی شوم. در همان حال و هوای کودکی قبول کردم. دو یا سه ماه بیشتر کنار مان بود ولی هرآنچه در آن زمان به ما یاد داد، برایم ارزشمند است. در آن دوره خوش درخشیدم و یکی از گروه‌های تئاتر مشهد برای نقش یک نوجوان از من درخواست بازی کرد اما پدرم مخالف بود و مجبور شدم همان فعالیت مدرسه را ادامه دهم.» از فرصت‌های دیگری که عباس در زندگی اش داشته آشنایی با حسین لطف‌آبادی یکی دیگر از پیش‌کسوتان تئاتر استان و نیشابور است. لطف‌آبادی علاوه بر دنبال کردن تئاتر، دبیر آموزش و پرورش نیز بوده و چندسالی برای تدریس به مشهد می‌آمده. حسین سال دوم راهنمایی نمایش «کوچ تا ج» را با او تمرین می‌کند و همین آشنایی مسیر زندگی هنری اش را تغییر می‌دهد. می‌گوید: «آن

ویژگی
دانشجو
جسور بودن
و بی‌پروا سخن
گفتن است. تئاتر
دانشجویی متأثر
از همین اندیشه
است.

#هنر
#تئاتر_دانشجویی
#دانشگاه_فردوسی

هر ماه یک نمایشنامه

عباس جانفدا، ۸۹ رکوردی عجیب می‌زند. ۱۲ نمایشنامه از او در ۱۲ شهر کشور اجرا می‌شود. هر ماه یک نمایشنامه. در چهار دوره متوالی از سال ۸۶ تا ۹۰ در جشنواره تئاتر رضوی بیشترین نمایشنامه‌های تأیید شده متعلق به اوست. ۳ دوره متوالی نویسنده

برگزیده جشنواره تئاتر مقاومت و ادبیات نمایشی رضوی می‌شود. نمایشنامه‌هایش در این جشنواره با موضوع امام رضا (ع) و دفاع مقدس بوده است. او سعی کرده زاویه نگاهش به امام رضا (ع) با سایر نمایشنامه‌نویسان متفاوت باشد. علاقه و عشقش به امام مهربانی‌ها، نمایشنامه‌های او را متفاوت کرده است که خودش می‌گوید کار دل است.

کشوری آن زمان راه پیدای کند و عباس به عنوان بازیگر برگزیده در جشنواره هفته فرهنگ و هنر دانشگاه های شرق کشور در سال ۸۱ معرفی می شود. هم زمان موج فعالیت های فرهنگی به دانشگاه های پیام نور و آزاد مشهد هم راه پیدا می کند و هنرمندان برجسته تئاتر مشهد از دل این کانون های بیرون می آیند. اما دهه ۹۰ دهه افول تئاتر دانشجویی است. عباس دلیل آن را تغییر دبیران کانون، فارغ التحصیل شدن دانشجویان و نگاه های مدیریتی می داند و می گوید: «تئاتر دانشجویی جسارت داشت و حرفش را بی پروا می زد. ویژگی دانشجویی سوسر بودن و بی پروا سخن گفتن است. تئاتر دانشجویی متأثر از همین اندیشه است. با حداقل امکانات در برابر سانسور مقاومت می کند. همین مقاومت تئاتر دانشجویی را به انزوا کشاند. از طرفی دانشجویان فارغ التحصیل می شدند و کانون های فرهنگی ضعیف می شدند. اگر کانون تئاتر دانشگاه فردوسی جای خود را باز کرده به این علت بود که خود من ۳ سال دبیر کانون بودم و با کمک اعضا ساختار آن را شکل دادیم و توانستیم ردیف بودجه مستقل برای کانون تئاتر دانشجویان دانشگاه فردوسی بگیریم؛ اتفاقی که برای سایر کانون ها نمی افتاد. علت اصلی اش این بود که برای اولین بار بود که دبیر کانون عضو شورای بود که برای نمایش مجوز صادر می کرد.»

● خدا حافظی از تئاتر دانشجویی

عباس سال ۸۱ با یک اتفاق بزرگ با کانون تئاتر دانشگاه فردوسی خدا حافظی می کند. آن سال دانشگاه فردوسی مشهد میزبان المپیا دور زنی دانشجویان کشور می شود. او برای افتتاحیه طرحی راه معاونت فرهنگی دانشگاه ارائه می دهد و بودجه خوبی برای اجرای نمایش دریافت می کند. از رضا صابری و فرشید ثمری برای این نمایش دعوت می کند و صحنه های آن را با هم طراحی کرده و نمایش «نمیر از این پس که من زنده ام» را اجرا می کنند. این نمایش درباره زندگی فردوسی از بد تولد تا نگارش شاهنامه است و با صد بازیگر در سالن ورزشی شهید بهشتی در افتتاحیه نوبت پسران و دختران اجرا می شود. کارگردان این نمایش رضا صابری و نویسندگان رضا صابری و فرشید ثمری هستند. عباس علاوه بر اجرای نقش فردوسی، مدیر تولید و دستیار کارگردان است. /

● جانفدا به خاطر نمایش «ارتفاع»

در سال ۱۳۸۱ بازیگر برگزیده جشنواره کشوری شد

● ظرفیت های مغفول هنری منطقه

جانفدا قبل از اینکه همراه خانواده در محله رازی ساکن شوند، به دلیل حضور دوستان هنرمندش به منطقه رفت و آمد داشته و فضای اجتماعی و فرهنگی منطقه ۱۰ را می شناسد. او محلات این منطقه را آرام می داند و معتقد است این محدوده ظرفیت فرهنگی زیادی دارد که به خوبی از آن استفاده نمی شود. می گوید: «قاسم آباد منطقه ای است که علاقه مند به تئاتر کم ندارد. در سال های گذشته که فعالیت تئاتری بیشتری داشتیم، فرم های نظر سنجی تهیه کردم تا بتوانم بانک اطلاعاتی درست کنم. از روی همان فرم ها متوجه شدم بسیاری از علاقه مندان تئاتر از همین منطقه هستند. منطقه ای که جوان است و می تواند هنرمندان زیادی را درون خود پرورش دهد. اما نبود پلاتوهای تمرین و سالن نمایش باعث شده بسیاری از استعداد های این منطقه دیده نشوند یا برای دنبال کردن علاقه خود به سایر مناطق بروند. متأسفانه برخلاف منطقه ۹، بخش فرهنگی شهرداری این منطقه چندان در زمینه تئاتر فعال نیست. فرهنگ سراهای منطقه می توانند تئاتر کودک را در اینجاری رونق ببخشند اما تا کانون اقدامی از طرف آن ها نشده است. ساختمان شهرداری منطقه نیز سالن مناسبی برای اجرای تئاتر دارد ولی از آن استفاده نمی شود. با برنامه ریزی و استفاده از ظرفیت های موجود این منطقه می تواند یکی از محدوده های پرورش هنرمندان در رشته های مختلف باشد.»

اعضای هر دو کانون تقریباً بیشتر ک بودند. علاقه من به تئاتر باعث شد کانون فیلم را به مجید قدمگاهی بسپارم. اعضای اولیه این دو کانون دانشجویان دانشکده مهندسی بودند. بعد از تنظیم اساسنامه فراخوان عمومی دادیم و توانستیم ۶۰ عضو دانشکده های مختلف بگیریم. اشک هایم را در روز برگزاری مجمع عمومی فراموش نمی کنم. یادم هست جایی برای تجمع نداشتیم و جلسات را در نمازخانه سازمان مرکزی دانشگاه برگزار می کردیم.»

● اولین جشنواره تئاتر دانشجویان دانشگاه های استان

عباس بعد از تشکیل کانون تئاتر دانشجویی با شوق زیاد به فکر برگزاری جشنواره تئاتر دانشجویی بین دانشجویان دانشگاه مشهد می افتد. در آن دوره جشنواره تئاتر دانشگاهی ایران توسط جهاد دانشگاهی در تهران و در کشور برگزار می شد. می گوید: «فقط دانشگاه های تحت پوشش وزارت علوم در این جشنواره شرکت می کردند و دانشجویان دانشگاه های علوم پزشکی، پیام نور و آزاد جایی در این جشنواره نداشتند. همین باعث شده فکر برگزاری جشنواره ای برای تمام دانشجویان شهر مشهد بیفتم. طرحم را به مدیریت فرهنگی دانشگاه دادم ولی چون به اعتبار زیادی نیاز داشت طرح را به وزارت علوم فرستادم تا در صورت موافقت و تأمین اعتبار آن را اجرا کنیم. چند ماهی گذشت و خبری نشد برای دیدن نمایش به تهران رفته بودم و آنجا تصمیم گرفتم به وزارت علوم بروم و طرح را پیگیری کنم. هیچ کس را نمی شناختم. هر طور بود خودم را به مسئول فرهنگی وزارت، سازمان و درباره طرح توضیح دادم. معاون وزارت همانجا قول داد اگر طرح را با همین مبلغ استانی برگزار کنیم با طرح موافقت می کند. من با وجود اینکه تجربه کار اجرایی نداشتم قبول کردم. به معاون فرهنگی دانشگاه که رنگ زدم متوجه شدم هنرینه ایاب و ذهاب، اسکان و غذا را حساب نکرده ام. اما به هر حال قبول کرده بودم و چاره ای نبود. همانجا ۵۰ درصد مبلغ به حساب معاونت فرهنگی دانشگاه فردوسی واریز شد. تصمیم گرفتم هر طور شده طرح را اجرا کنیم. معاون فرهنگی دانشگاه فردوسی، سید احمد هاشم آبادی را به عنوان مشاور طرح انتخاب کرد و با کمک او اولین جشنواره تئاتر دانشجویان دانشگاه های استان خراسان را در سال ۱۳۷۸ توسط کانون تئاتر دانشجویان دانشگاه فردوسی برگزار کردیم. ۳۰ نمایش از سراسر استان به دبیرخانه ارسال شده و هشت گروه برای حضور در مرحله نهایی انتخاب شدند. این جشنواره یکی از بهترین و خاطره انگیزترین جشنواره ها برای دانشجویانی بود که خودشان بعدها از سرشناسی های تئاتر استان شدند؛ افرادی همچون محمد حسن زاده، هادی شیبانی، محسن هاشمی، رضا افشاری، محمد مهدی خاتمی، مهدی حسینی و علی رضا اسدی.»

● نخستین نشریه تخصصی تئاتر دانشجویی کشور

در همان سال ها شورای مرکزی کانون تئاتر دانشجویان کشور در تهران شکل می گیرد و دبیران کانون های تئاتر دانشجویی در مجمع عمومی آن شرکت می کنند. عباس جانفدا ۲۲ سال عضو شورای مرکزی این کانون می شود و مشکلات برگزاری جشنواره تئاتر کشوری را مطرح می کند. او طرح جدیدی ارائه می دهد و از اعضای خواهد جشنواره ای برای همه دانشگاه ها در چند مرحله استانی، منطقه ای و در نهایت کشوری برگزار شود تا همه استعداد های این رشته شناخته شوند. به گفته خودش آنچه امروز به عنوان جشنواره تئاتر دانشجویان ایران برگزار می شود نتیجه همان طرح است. این ایده با موفقیت اجرایی می شود و جشنواره تئاتر دانشجویان کشور به عنوان بخشی از جشنواره تئاتر فجر مطرح می شود. به این ترتیب که گروه های برتر دانشجویی این جشنواره می توانند در دوره تئاتر فجر در بخش دانشجویی شرکت کنند. عباس یک دوره داوری این بخش را بر عهده می گیرد. کانون تئاتر دانشگاه فردوسی در دهه ۷۰ و ۸۰ تبدیل به یکی از مراکز مطرح تئاتری در استان و کشور می شود و هنرمندان مؤثر این رشته تمایل پیدا می کنند با دانشجویان همکاری کنند. اومی گوید: «کانون تشکیلات منظمی داشت و توانسته بود اعتبار کسب کند. آن زمان با تلاش همه اعضا توانستیم سوله فرهنگی ای را که امروز مجتمع کانون ها نام دارد بسازیم. برای آجر به آجر آن تلاش کردیم. هنوز پروژه کتور های سالن همان هایی است که خودم نصب کرده ام. یک هفته در کوریدور های سقف راه می رفتم تا مسیر کابل ها را پیدا کنم. اعضای کانون تئاتر و فیلم مثل یک خانواده بودند. از ۸ صبح تا ۶ بعد از ظهر در سالن بودیم و مدام تمرین و جلسه داشتیم. نخستین نشریه تخصصی تئاتر دانشجویی کشور را به اسم «صدف» در همین دوره منتشر کردیم. ۴ شماره منتشر شد که من از کانون تئاتر بیرون آمدم و انتشار نشریه به تعویق افتاد. تنها نشریه ای بود که مجوز وزارت علوم را گرفت و اجازه انتشار کشوری پیدا کرد.»

● جسارت؛ و ویژگی تئاتر دانشجویی

به یادماندنی ترین نمایشنامه جانفدا در آن دوران نمایش «ارتفاع» به نویسندگی مرحوم حسن حامد است. این نمایشنامه ادای دین او به اولین استادش در این هنر است که اعتبار زیادی را نیز برای او به ارمان آورد. این نمایش به عنوان اولین اثر از طرف دانشگاه فردوسی به جشنواره

سال تئاتر برای من جدی تر از گذشته شد. استاد لطف آبادی در همه امور برای من الگو بود. هر آنچه از تئاتر دارم از حسین لطف آبادی است. با نمایش «کوچ تا اوج» به سالن هلال احمر که آن زمان تنها سالن نمایش شهر مشهد بود راه پیدا کردم و کم کم با گروه های جدی تئاتر مشهد ارتباط گرفتم. در جشنواره های دانش آموزی و در ناحیه جزو گروه های برگزیده بین مدارس بودیم و در بازیگری، طراحی صحنه و کارگردانی زبانه می آوردیم. جشنواره های دانش آموزی ارج و قرب زیادی داشت و افراد مطرحی همچون مرحوم رضا رضا پور، مرحوم منصور همایونی، رضا صابری و حسین زاهدی داوران این جشنواره ها بودند و یادانش آموزان نمایش کار می کردند.»

● تشکیل کانون تئاتر و فیلم دانشجویان دانشگاه فردوسی

دوران تئاتر دانشجویی در خشان ترین دوره زندگی عباس در دوران فعالیت هنری اوست. سال ۷۶ دانشجوی رشته الکترونیک دانشگاه فردوسی مشهد می شود و فعالیت های تئاتری خود را در آنجا دنبال می کند. می گوید: «بیش از ۱۲ سال بود که هیچ گروه فردی در این زمینه فعالیت نداشت. جو دانشگاه جوری بود که کسی جرئت نداشت تئاتر کار کند. او در این دوره نمایش «مشق عشق» را اجرا کرد که همه عوامش مرد بودند. می گوید: «یادم هست برای پیدا کردن جای تمرین و اجرا مشکل داشتیم. تئاتر آن قدر مهجور بود که مسئولان دانشگاه نمی دانستند چطور مجوز اجرای نمایش صادر کنند. بعد از اجرای ما، دانشجویان علوم اداری و اقتصاد نمایش «شیخ صغان» را اجرا کردند. هم زمان با تشکیل گروه های تئاتر دانشجویی، معاونت فرهنگی نیز در دانشگاه فردوسی شکل گرفت. قبل از آن فعالیت های فرهنگی و هنری دانشجویان ذیل معاونت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه انجام می شد، اما با اجرای نمایش هایک مدیریت با عنوان مدیریت فرهنگی و فوق برنامه ایجاد شد و فعالیت های هنری زیر نظر آن قرار گرفت. او همان زمان به فکر تشکیل انجمن نمایش می افتد و پیشنهاد را به مدیر وقت معاونت فرهنگی می دهد. در نهایت کانون تئاتر دانشجویان دانشگاه فردوسی شکل می گیرد. بلافاصله بعد از آن کانون فیلم را راه اندازی و جلسات نمایش و نقد فیلم را با حضور مجید سیف العلامی برگزار می کنند. می گوید: «در یک حرکت ساختار شکنانه فعالیت این کانون را با نمایش فیلم «قیصر» شروع کردیم.»

● نمایش نود و دو درصد زندگی به کارگردانی عباس جانفدا در سال ۱۳۹۳

● ۷۰ عنوان جایزه در رشته های مختلف تئاتر

عباس بعد از تئاتر دانشجویی وارد فضای حرفه ای تئاتر می شود و در جشنواره تئاتر استانی نمایش «آبی آبی مثل دریا» را بازی می کند. بعد از آن به دنبال علاقه اش نویسنده می رود و خودش را به عنوان نویسنده و نمایشنامه نویس معرفی می کند. سال ۸۲ با اولین نمایشنامه اش «سر بر آتش» جایزه دوم نویسندگی را در جشنواره تئاتر مشهد می گیرد و برای جشنواره استانی انتخاب می شود. از همان سال نویسندگی برای او جدی می شود و هم زمان بازیگری و کارگردانی را نیز دنبال می کند. می گوید: «از سال ۸۴ تا ۸۹ نمایشنامه های زیادی نوشتم. در این دوره بیشترین حضور در جشنواره های مختلف را در کشور داشتم و بیشترین جوایز را دریافت کردم. از معدود کسانی هستم که از نظر تعداد و تنوع جوایز در استان رکورد دارد و در رشته های مختلف تئاتر مثل طراحی صحنه، بازیگری، کارگردانی، نمایشنامه نویسی و مدیر تولید جوایز دریافت کرده است. بیش از ۷۰ عنوان جایزه دارم.» در حال حاضر بیشتر بر روی فیلم نامه نویسی تمرکز دارد و هر چند وقت یکبار فعالیت تئاتری می کند. تنها آرزوی او یک صدایشدن هنرمندان تئاتر مشهد است؛ اتفاقی که روز به روز کم رنگ تر می شود. می گوید: «دهه های طلایی تئاتر مشهد، زمانی بوده که هنرمندان هم نسل یک صدا می شدند و مطالبات گروهی داشتند ولی این روند روز به روز رو به افول است و هنرمندان از یکدیگر حمایت نمی کنند.»

خیاطی، حرفه‌ای سخت و کسل‌کننده یا جذاب و دوست‌داشتنی؟

درهم تنیدگی نخ و رنگ

نجمه موسوی کاهانی همه ماصدای برش زدن پارچه و تلقی تلقی چرخ خیاطی‌های دستی را در خانه مادرها و مادر بزرگ‌هایمان به یاد داریم. در گذشته‌های نه چندان دور دوختن لباس برای اعضای خانواده بخشی از فرهنگ مابوده است. رسم و رسومی که چند دهه است با پرشدن بازارها از لباس‌های آماده، کمرنگ شده و حتی تعمیر و دوخت و دوزهای جزئی هم در خانه جوان‌ترها جایی ندارد.

گمان می‌رود شغل خیاطی هم متأثر از همین تنوع در بازار روبه کسادی باشد. اما کار و کسب بعضی خیاطی‌ها با وجود این همه لباس‌نگارنگ در پاساژها هنوز رونق دارد و مشتری‌های پروپاقرص، دوخت لباس را به خرید آماده آن ترجیح می‌دهند.

اعظم پریشان که بیش از ۱۵ سال است در محله نوفل لوشاتو به حرفه خیاطی مشغول است می‌گوید: آنچه در خیاطی حرف اول را می‌زند نه پارچه است و نه نوع آموزش، نه امکانات و نه استعداد، بلکه علاقه اولین شرط موفقیت است. وقتی علاقه باشد گزیننه‌های دیگر مثل استعداد و آموزش درست مطرح می‌شود.

اصلاح الگو نیازمند نگاه دقیق خیاط است

همان‌طور که پریشان می‌گوید صبر و

حوصله‌ای که شغل خیاطی نیاز دارد بدون علاقه امکان پذیر نمی‌شود. اما استعداد هم در هر شغلی لازم است به ویژه در حرفه خیاطی که نیاز به ریزی بینی و تیزی بینی خاصی دارد.

او که با داشتن مدرک کارشناسی زبان فرانسه خیاطی را به عنوان حرفه مورد علاقه اش انتخاب کرده می‌گوید: در حرفه مایک سری الگوی اولیه وجود دارد و آموزش‌های خوبی را هم در فضای مجازی می‌توان یافت. اما نکته‌ای که مهم است نگاه خیاط به کار است. یعنی باید دیدن مشتری متوجه شود که باید چه تغییراتی در الگو ایجاد کند تا بعد از برش زدن پارچه و در مرحله پرو لباس با مشکل روبه‌رو نشود.

اگر دقت کرده باشید بدن بیشتر افراد ایرادهایی دارد که برخی از آن‌ها در نگاه اول دیده نمی‌شود. رایج‌ترین ویژگی اندامی در ایرانی‌ها داشتن شکم و بعد از آن کج بودن سرشانه به یک سمت است که در بعضی افراد بسیار زیاد است. پاهای پرانتری هم یک ویژگی رایج است که همه این مشکلات ناشی از کم‌حرکتی به ویژه در خانم‌هاست. یک خیاط زبردست باید بتواند این ایرادها را در لباس برطرف کند.

به‌رو زدن متدهای خیاطی

اعظم پریشان می‌گوید: خیاطی مادرهای ما بیشتر به‌طور تجربی بوده و با چندین بار آزمون و خطا لباس‌ها دوخته می‌شده است. به همین دلیل کار سخت و

طاقت فرسایی به شمار می‌رفته، اما حالا که آموزش‌های دقیق و آسان در فضای مجازی وجود دارد، خیاطی شغلی مفرح و دوست‌داشتنی است که خیاط می‌تواند در عین داشتن شغل و کسب درآمد به کارش عشق بورزد.

نقاشی روی لباس آماده

یکی از ترفندهایی که می‌تواند دوخت لباس را تبدیل به شغلی جذاب کرده و مشتری را هم ترغیب کند تا به جای تهیه لباس‌های آماده برای پیدا کردن پارچه و مدل مناسب وقت بگذارد، منتظر نوبت دوخت شود و چند مرحله برای پرو لباس و تحویل آن در رفت و آمد باشد، نقاشی روی لباس است. این کار مثل فوت کوزه‌گری است که لباس شما را از دیگر لباس‌های آماده متمایز می‌کند. وقتی لباسی متناسب با سن و شرایط فیزیکی و روحی فردی دوخته شده و متناسب با سلیقه و روحیات و مناسبات همان فرد هم طراحی و نقاشی می‌شود، جایگاه متفاوتی پیدا می‌کند. پریشان می‌گوید: نقاشی روی لباس در عین زیبایی ریسکی دارد. زیرا در این مرحله لباس آماده تحویل به مشتری است و هر اشتباهی جای بازگشت و جبران ندارد. البته وقتی علاقه وجود داشته باشد، بخش زیبایی کار بیشتر است. شور و هیجانی که در مشتری‌ها با پیشنهاد نقاشی روی لباسشان ایجاد می‌شود جالب است. نکته مهم در نقاشی متناسب بودن طرح پیشنهادی با سن و شغل و شرایط فرد است. مثلاً برای خانمی که چادر سر می‌کند یا رنگ‌های تیره می‌پوشد، یا فردی که اهل رنگ‌های روشن و پر نقش و شلوغ است نوع نقاشی‌ها تغییر می‌کند.

امان از پارچه‌های بی‌کیفیت

در شغل خیاطی کیفیت ابزار بسیار مهم است. از قیچی گرفته تا چرخ و اتو هر کدام به اندازه دیگری اهمیت دارد. ابزار خرد مانند سوزن، نخ، قیچی، دکمه و وسایلی مانند چرخ راسته، چرخ سردوز، میز برش، دستگاه اتوی خانگی و صنعتی، چرخ جادکمه و... هر کدام اهمیتش به اندازه دیگری است. خیاط در انتخاب این وسایل دخیل است اما انتخاب پارچه از دست او خارج است. کار خیاطی به خودی خود دقت زیاد می‌خواهد و از آن دست کارهایی است که اشتباه در آن جبران ناپذیر است. حالا تصور کنید پارچه‌ای هم به خیاط داده شود که راه آن بیراه است و به اصطلاح کیست دارد. یا پارچه‌هایی که نازک‌تر از حد استاندارد است و روی هم لیز می‌خورد. این‌طور پارچه‌ها هر قدر هم که بادقت برش زده شوند در آخر سر کجی دارند. پریشان می‌گوید: یک خیاط تمام تلاشش را می‌کند تا کار خراب دست مشتری ندهد. برای ما پیش آمده لباسی که باید در یک ساعت کوک می‌خورده سه ساعت وقتمان را گرفته است، چون مجبور بوده‌ایم لباس را روی تن مشتری کوک بزیم تا ایراد پارچه گرفته شود. گاهی قبول کردن یک پارچه بی‌کیفیت اندازه سه تا کار وقت ما را می‌گیرد.

آنچه در خیاطی حرف اول را می‌زند نه پارچه است و نه نوع آموزش، نه امکانات و نه استعداد، بلکه علاقه اولین شرط موفقیت است

نجمه موسوی کاهانی، مهارت نوشتن از آن دست توانایی‌هایی است که در سنین پایین چندان مورد توجه خانواده‌ها قرار نمی‌گیرد. معمولاً در مدارس به توانمندی در زمینه ریاضی، علوم، هنر و حتی کارهای فنی توجه می‌شود اما هنر نوشتن به چشم نمی‌آید. خوشبختانه چند سالی است که در میان مسابقات متعددی که در مدارس برگزار می‌شود، جشنواره کیفی توصیفی «طرح خوانا» در تمام مقاطع دوره ابتدایی و برای استعدادیابی ادبی دانش‌آموزان مورد توجه قرار گرفته است. جشنواره‌ای که در آن متون ادبی نوشته شده توسط کودکان ارزیابی می‌شود تا خانواده‌ها با استعداد فرزندانشان در زمینه ادبیات و توصیف ادبی آشنا شوند.

● کشف استعداد در سفرنامه نویسی

شاهرخ ترکمن زاده یکی از کودکان محله هنرستان است که امسال متن ادبی اش در جشنواره طرح خوانا رتبه دوم ناحیه ۶ را از آن خود کرده و به مرحله استانی راه یافته است. حالا خانواده متوجه شده اند فرزندان در زمینه نوشتن متون توصیفی استعداد دارد. شاهرخ ۱۰ ساله می‌گوید: برای یکی از درس‌های کتاب فارسی معلم از ما خواست یکی از شهرهای سفر کرده بودم آنجا را انتخاب کردم و همه جاهایی که با خانواده رفته بودم نوشتم. مثلاً کالسکه سواری در میدان بزرگی که اسمش نقش جهان بود برای من خیلی جالب بود. هر چیزی را که موقع دور زدن با کالسکه دیده بودم نوشتم و برای معلمم فرستادم. بعد متوجه شدم متن من برنده شده است. حالا بیشتر از قبل به مطالعه علاقه پیدا کرده‌ام و سعی می‌کنم بیشتر کتاب بخوانم و خاطراتم را بنویسم. فهمیده‌ام حیدر حسنی مادر شاهرخ می‌گوید: ما تا حالا فکر می‌کردیم استعداد او در زمینه ریاضی است اما با حضور در این جشنواره متوجه شدیم باید در زمینه ادبی هم بیشتر از قبل به یادگیری و آموزش فرزندمان بهاد هم.

● متنی کامل از نظر نگارشی و توصیفی

غزاله قربانی، معلم شاهرخ، درباره این جشنواره می‌گوید: جشنواره کیفی توصیفی «طرح خوانا» یک جشنواره کشوری است. یکی از درس‌های کتاب فارسی در پایه چهارم، درس آزاد است که بچه‌ها با قلم خود یکی از سفرهایشان را توصیف می‌کنند. تمام متن‌ها در مدرسه توسط گروهی از معلم‌ها داور می‌شود و بهترین درس آزادی که موارد نگارشی و دستوری را رعایت کرده باشد و بر مبنای واقعیت نیز باشد انتخاب شده و به ناحیه فرستاده می‌شود. در این مرحله متن شاهرخ به عنوان یکی از متون برگزیده انتخاب شد و با کسب رتبه دوم در ناحیه ۶ به مرحله استانی راه پیدا کرد.

جشنواره ادبی «طرح خوانا» فرصتی برای شکوفایی استعداد کودک محله هنرستان بود

توصیف نصف جهان

امید
محله

صدرا چهارراه مخابرات یکی از چهارراه‌های پررفت و آمد و تجاری در منطقه ماست. روزانه شهروندان زیادی برای خرید و تهیه ارزاق عمومی به این محدوده می‌آیند و همین موضوع امکان ابتلا به کرونا را افزایش می‌دهد. در یک روز گرم خرداد ماه گشت کوتاهی در این حوالی زدیم تا ببینیم مردم و کسبه چقدر در این محیط شلوغ دستورالعمل‌های بهداشتی را رعایت می‌کنند.

● همه ماسک زده‌اند

ابتدا به یکی از فروشگاه‌های بزرگ مواد غذایی می‌روم. همه خریدارها و مسئولان غرفه ماسک دارند. دستگاه ضد عفونی کننده در ورودی فروشگاه قرار دارد و مشتری‌ها می‌توانند به محض ورود و خروج از آن استفاده کنند. اولین نفری که سر صحبت را با او باز می‌کنم خانم خانه‌داری است که همراه با دو فرزندش برای خرید آمده‌اند. او که برای خرید همیشه به اینجای می‌آید از تهنوت فروشگاه راضی است. خودش و فرزندانش ماسک دارند. می‌گوید: «اوایل شیوع کرونا خیلی بیشتر این نکات را رعایت می‌کردم و تا حد امکان به خاطر بچه‌ها در خانه می‌ماندم، ولی با ادامه کرونا هر چند وقت یک‌بار برای خرید می‌آیم و سعی می‌کنم نکات بهداشتی به‌ویژه استفاده از ماسک را رعایت کنم. به سمت بازار بزرگ آبیان در بولوار امامیه می‌روم. بازار خلوت‌تر از فروشگاه مواد غذایی است. محیط آن به‌طور مرتب توسط خدمه شست و شو می‌شود و غرفه‌داران همگی ماسک و دستکش دارند. رسولی یکی از غرفه‌داران این فروشگاه می‌گوید: «ما موظف هستیم تمام نکات بهداشتی را در غرفه رعایت کنیم. همه مادر برابر یکدیگر مسئول هستیم. اما کرونا کار و کاسبی همه ما را با مشکل روبه‌رو کرده و توان خرید مردم کم شده است. تا قبل از این بازار شلوغ بود و هیچ‌کس فرصت استراحت کوتاه هم نداشت.»

● تفریح در مجتمع تجاری

به یکی از مجتمع‌های تجاری سر می‌زنم. سقف بلند، تهنوت مناسب و دستگاه ضد عفونی، نگرانی برای مشتریان به‌جانمی‌گذارد. با این حال مغازه‌دارها حواسشان هست کار مشتری را زود راه بیندازند تا مغازه‌شان شلوغ نشود. محسن نوجوانی است که به همراه دوستان هم‌سن و سالش به این مجتمع آمده است. ماسک سیاهی هم رنگ لباسش به صورت زده که گاهی آن را برمی‌دارد. از او درباره رعایت نکات بهداشتی می‌پرسم، می‌گوید: «وقتی حلقم تنگ می‌شود، ماسک را جابه‌جایی کنم. تنها تفریح ما آمدن به بازار و دور زدن است. بیشتر مواقع ماسک می‌زنیم اما این شرایط همه را خسته کرده است. منع تردد شبانه فرصت تفریح در بیرون شهر را از ما گرفته است. صبح تا غروب هوا گرم است و شب‌ها به دلیل منع تردد نمی‌توانیم به بیرون شهر برویم. برای تفریح و دیدار دوستان به مجتمع‌های تجاری می‌آییم.» به سمت مغازه‌های تجاری تقاطع بولوارهای شریعتی و امامیه می‌روم. بیشتر مغازه‌دارها ماسک به صورت دارند و مغازه‌ها خلوتند. دیگر از آن چهارراه پر جنب و جوش خبری نیست. کرونا توان خرید مردم را کاهش داده و بسیاری از شهروندان به خاطر حفظ جان خود و سایر شهروندان از خانه‌ها بیرون نمی‌آیند.

کرونا زندگی

گشتی کوتاه در بازارهای چهارراه مخابرات که پیش از شیوع کرونا از مراکز پررفت و آمد منطقه بود

همه ماسک زده‌اند اما رونقی نیست

محلات منطقه ما:

۹: نوفل لوشاتو، رضاشهر، طالقانی، سرفرازان، چهارچشمه، کوثر، هاشمیه، هنرستان، نیروهای، آب و برق، اقبال، زکریا، لادن، شقایق ۱ و شقایق ۲ و گلدیس

۱۰: رازی، استاد یوسفی، شریعتی، شاهد، لشکر، فرهنگیان، امامیه، رسالت، حجاب، ایثارگران، امام هادی (ع)، خاتم الانبیا (ص)

صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
دبیر شهرآرا محله منطقه ۹ و ۱۰: الهام ظریفیان
تلفن شهرآرا محله منطقه ۹ و ۱۰: ۳۸۸۳۸۵۲
تلفن شهرآرا محله منطقه ۱۰: ۳۶۶۲۹۴۸۰

تلفن دفتر مرکزی: ۳۷۲۸۸۸۱۰-۵
تلفن روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۱۰
نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹

دفتر مرکزی روزنامه شهرآرا: میدان شهدا، نبش دانشگاه یک
دفتر منطقه ۹: بولوار وکیل آباد، ابتدای بولوار هاشمیه
دفتر منطقه ۱۰: نبش استاد یوسفی ۱۳ فرهنگسرای خانواده
پست الکترونیک: shahrara.ir@mahalle9
mahalle10@shahrara.ir
کانال شهرآرا محله: @ShahraraMahaleh
دریافت نسخه الکترونیک شهرآرا محله از: shahraranews.ir

مرکز محله هاشمیه

رویدادهای فرهنگی اجتماعی مشهد در آن اتفاق افتاده است. وجود مرکز درمانی و خانه بهداشت صفاری نیز در این کوچه به ویژه از بعد از شیوع کرونا برای بسیاری از شهروندان کارراه انداز بوده است.

ظریفیان - اهالی قدیم روستای هاشمیه هنوز چشمه و جوی آبی را که از وسط کشتزارهای گندم می گذشت به یاد دارند. این کشتزارها در انتهای کوچه هاشمیه ۳۳ فعلی بود. حالا این کوچه نه تنها حکم مرکز محله هاشمیه را دارد، بلکه خیلی از

هاشمیه ۳۳

منطقه ۹ - محله هاشمیه

مسجد جواد الائمه پایگاه اصلی فعالیت های فرهنگی و اجتماعی و پاتوق اعضای شورای اجتماعی محله هاشمیه است.

اشرف دهقان از قدیمی های محله است که کدخدای منشانه در بسیاری از اتفاقات فرهنگی و اجتماعی محله حضور دارد.

بیشترین کاربری این محدوده را با داشتن چهار مدرسه می توان کاربری آموزشی دانست. زمین ورزشی گلبن روبه روی این مدارس نیز همیشه پر از صدای شادی و هیجان بچه ها است.

کتابخانه مسجد جواد الائمه متعلق به آستان قدس رضوی اطلس فرهنگی را در این کوچه تکمیل کرده است.

